

“El que ens permet continuar és la passió per la música”

L'Associació Cultural ATV fa gairebé vint anys que funciona com a centre social a Sarrià de Ter intentant oferir alternatives als joves amb la música 'underground' com a senya d'identitat

vint-i-tres edicions del Butirock són suficients per consolidar-vos en el panorama de la musica alternativa. Com ha anat l'edició d'aquest any? Bé. Molt bé. Crec que vam reunir més de cinc-centes persones, que pel tipus de música que fem està molt bé. Tot va anar sobre rodes. El retrobament i la celebració dels vint anys de Fi-asKo hi va tenir molt a veure. Tot això té a veure amb l'Associació Cultural Apaga la Tele, una entitat establerta a Sarrià de Ter que intenta oferir alternatives perquè els joves surtin de casa. Alguna cosa més, a banda de música? Ens hem plantejar fer més coses, però de moment la música continua sent el pal de paller. El 'punk' i el 'hardcore' com a senyes d'identitat? Correcte. Aquests estils són els que ens han marcat fins ara, però a poc a poc ens estem obrint a altres estils de música com ara el reggae, el trap, la música electrònica o el rock. Els grups que assagen a la ATV són bàsicament de punk i hardcore. Ens pot concretar una mica les diferències entre uns i altres? El punk té molt d'estètica, a banda de la musica. És un moviment vinculat a idees llibertàries. Hi ha un públic per a la música punk, però és molt reduït. De punkies autèntics en queden pocs. El hardcore va ser una reacció contra el punk més destructiu. Hi va haver un punk molt destructiu, i des dins del mateix moviment hi va haver gent que va reaccionar de forma contrària. Van sorgir grups dins el punk que defensaven res de drogues i res d'alcohol. Els que es pintaven tres X. Aquesta penya tenia preferències per aquest tipus de música però d'una manera més constructiva. Des d'un punt de vista musical, el hardcore és una evolució dels aspectes més energètics i agressius del punk. El nom del moviment procedeix de l'LP de DOA, Hardcore 81, que descrivia perfectament la nova generació de punkies. Tot això passava a Califòrnia, i generalment es considera Bad Brains com el primer grup a tocar hardcore. Tornem a Sarrià de Ter. L'ATV va néixer amb un grup de joves que volien alternatives a la pantalla. Amb el pas dels anys s'ha convertit en un niu de músics. D'on traieu la constància? La cosa ha anat evolucionant. Nosaltres som la tercera generació, i segur que algunes coses les fem diferents de les anteriors. Funcionen de forma assembleària. Al setembre, després de l'aturada de l'estiu, ens reunim i comprovem com estan els ànims per continuar un any més. El nucli dur de l'associació la formen unes quinze persones, amb molts satèl·lits, i de moment, amb més o menys implicació, les forces per tirar endavant sempre han aparegut. El que ens permet continuar és la passió per la música. Manteniu relacions amb altres associacions i sales similars a la vostra, dedicada especialment a la música 'underground'? Hi ha una xarxa de grups de música no comercial que tenim els nostres circuits. Som conscients que fem música per a minories i no aspirem a canviar-ho. Estem en contacte amb diferents associacions com ara Soroll, de Vidreres; l'Atzavara de Sant Feliu; el Mini, d'Olot; Nosa, a Palafrugell, o l'Orella Activa de Girona, per parlar de les properes. Totes aquestes associacions ens trobem un cop a l'any i muntem un festival anomenat Territori Underground, a la plaça dels Jurats, de Girona. D'alguna manera és el punt de trobada de tots aquests grups que durant l'any ens dediquem a aquest tipus de música al marge del 40 principals. També tenim relació amb sales d'altres llocs i algunes de les bandes estrangeres que passen per Barcelona, per exemple, acaben aterrant aquí entre setmana per cobrir dies lliures. Un dimarts o dimecres et pots trobar una banda boníssima tocant a Sarrià de Ter. Després de 18 anys d'existència, l'ATV s'ha fet un nom en aquest ambient. Som un dels bressols del hardcore de l'Estat espanyol. Hi havia un web, Idiotec, amb un mapa de tot Europa amb els locals i sales de concert d'aquest estil, i l'ATV hi era. D'altra banda, tot aquest muntatge ens ha ajudat per tal que bandes d'aquí puguin sortir a tocar a altres països. Els grups vinculats a l'ATV hem fet gires per l'Estat espanyol, per Anglaterra i per diferents llocs del centre d'Europa, i fins i tot alguns han travessat l'Atlàntic. Tenim els nostres circuits encara que no sortim per la tele. No convideu grups

professionals? Venen alguns, però pocs. És arriscat posar una taquilla per pagar el caixet. L'entrada més cara ha estat 8 euros. Normalment ens movem entre 3 i 5, per pagar les despeses. Amb el que fem al llarg de l'any organitzem el Butirock, i si sobra pasta la invertim en millores a la sala. L'ATV té molt bona acústica, sona molt millor que fa deu anys, i això els grups ho agraeixen.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 01-07-2019, Pàgina 48

-El Punt Avui. Nacional 01-07-2019, Pàgina 36

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1627064-el-que-ens-permet-continuar-es-la-passio-per-la-musica.htm>

|